63ste Jaargang No. 5019 — DAGBLAD — Vrijdag 24 Januari 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel. 1858; P. bus 83 Willemstad. Adres: Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes. Postbus 14 Oranjestad: tel. 38.

Amerika en Argentinie hebben elkaar nog niet gevonden

De Gasperi nog niet klaar

Treedt van Mook af ?

HEBBEN ZE RUZIE?

De tegenwoordige Amerikaanse gezant in Argentinië de heer Messersmith deelde mee, dat hij gedurende verschillende dagen geen bespreking meer had met Braden, de vroegere Amerikaanse gezant in Argentinië over de Argentijnse quaestie (Washington, (AP) 23.1).

TOCH RUZIE?

Men neemt als zeker aan, dat er werkelijk ruzie is tussen Braden en Messersmith en men

BRADEN
Schijnt niet tevreden.

meldt uit Washington, dat Marshall deze quaestie zal trachten op te lossen.

Truman deelde gisteren op een persconferentie mede, dat hij en Marshall de quaestie bespraken. Truman vertelde niet wat zijn idee van de quaestie was, doch men meent, dat hij heel erg verlangt, dat de quaestie eerlijk en open behandeld wordt. Messersmith kwam naar Amerika voor een Kerstvacantie, doch hij bleef er, kennelijk met de bedoeling om eerst met Marshall te spreken en zijn opinie te geven over de idee's van Braden, die eerst eist, dat Peron zijn internationale verplichtingen zal nakomen, vóórdat Amerika overgaat een vriendelijker houding tegenover Argentinië aan te nemen. Braden sprak de vorige week nog met Truman (Washington, (AP) 24.1).

DE GASPERI BEZIG AAN NIEUW CABINET.

Alberto Cianca, leider van een onafhankelijke groep in het Italiaanse Volksvertegenwoordiging, deelde aan de correspondenten mede, dat De Gaspei, die denten mede, dat De Gasperi, die cola de opdracht ontving een nieuw cabinet te vormen een regering beoogt met conservatieven en liberalen van de rechtse groepen tot communisten van de linkse zijde. Hij wenst een regering, die de vele ernstige problemen zal kunnen oplossen, die om oplossing vragen. Voorts zeide hij, dat het in De Gasperi's bedoeling ligt te komen tot een vereenvoudigde regering door het samentrekken van sommige Ministeries. Tevens wenst hij de volksvertegenwoordiging met een groter aandeel in de regering te bedelen (Rome, (AP) 23.1).

ACHTER DE SCHERMEN.

Dr. van Mook over de rede van Gerbrandy.

Dr. Van Mook heeft tegenover een biezondere correspondent van de A.N.P. o.m. de verklaring van prof. Gerbrandy, dat dat de machtsvolkomenheid door de koppeling van de functies van minister van koloniën en van Luit. Gouv. Gen. door dr. Van Mook gewild zou zijn, tegengesproken.

Dr. Van Mook verstrekte een aantal gegevens om aan te tonen, dat de koppeling van functies gesteund werd door prof. Gerbrandy, die toentertijd de portefeuille van koloniën beheerde en als zodanig aftrad; voorts door den minister van marine, luit. adm. J. T. Fürstner, en den minister van handel, nijverheid en scheepvaart P. Kerstens.

Dr. Van Mook zeide, na zijn aankomst te Londen in April 1942 te hebben aangedrongen op de splitsing van de functies van minister van koloniën en van Luit. Gouv. Gen., zodat het algemeen bestuur in Australië kon zetelen, doch prof. Gerbrandy kon hiermede niet instemmen, daar hij een concentratie van alle bevoegdheden te Londen nodig achtte.

Na de verovering van de Noordkust van Nieuw-Guinea en de bezetting van een deel van Morotai moest Staatsblad D 65 (K.B. van 23 December 1943), houdende de noodregelingen voor het algemeen bestuur, in werking worden gebracht. Wederom had dr. Van Mook de scheiding van beide functies voorgesteld. Prof. Gerbrandy had hiertegen echter bezwaar, zodat bij besluit van 14 September 1944 de koppeling van functies gehandhaafd bleef.

Inzake de plannen tot staatkundige hervorming in Nederlands-Indië na de oorlog is in de loop van 1942 een nota opgesteld

PROF. GERBRANDY
Van achter de schermen.

door een commissie van deskundigen (gepubliceerd door mr. W. H. van Helsdingen in „De plaats van Nederlands-Indië in het Koninkrijk"). Daarnaast werd de noodzakelijkheid gevoeld van een duidelijke uitspraak. Dit inzicht leidde tot de Decemberrede van de Koningin.

RUMOER ROND VAN MOOK.

De Minister van Overzeese Gebiedsdelen, de heer J. Anne Jonkman, weigerde commentaar te leveren op geruchten, als zou de heer Van Mook aftreden. Welingelichte bronnen melden echter, dat Van Mook wenst af te treden na de conferentie van Pontianak; dit houdt echter geenszins verband met politieke verschillen met de regering, maar Van Mook zou moeten aftreden wegens vermoeidheid (Aneta, 24.1).

ARGENTIJNSE VOETBALLERS NIET NAAR PARIJS.

Charles Maraud, voorzitter van de Franse Voetbalbond, zeide, dat het Argentijnse voetbalelftal San Lorenzo een veel te hoge prijs vraagt voor een optreden te Parijs. Hij deelde mede, dat de maximum prijs, die zijn bond per wedstrijd wil betalen 600 duizend francs bedraagt. Argentinië eist echter een millioen francs. Het Argentijnse elftal is thans op tournee in Spanje, waar het nationale elftal met 6 — 1 werd verslagen. De Argentijnen hebben een goede naam in Parijs, doch de Fransen wensen hun aanbod, het hoogste bedrag dat ooit aan een ploeg werd uitgekeerd, niet te verhogen (Parijs, (AP) 23.1).

FRANZ VON PAPEN.

Voor het gerechtshof tot denazificering staat nu in Neurenberg Franz von Papen terecht, nadat hij vier maanden geleden voor het internationale tribunaal werd vrijgesproken. Men liet uitkomen, dat Von Papen, nadat hij niet kon gaan, waar hij wilde, vrijwillig te Neurenberg bleef. De rechtbank zal uit zeven personen bestaan met Sachs als president (Neurenberg, (AP) 24.1).

VON PAPEN
Moet weer terecht staan.

WENST MARSHALL GEEN MUTATIES.

Het nieuws dat Marshall, de nieuwe Noordamerikaanse Secretaris van Staat, het ontslag van Dean Acheson geweigerd heeft, verwierf een prominente plaats in de Noordamerikaanse pers. Volgens sommigen is dit van belang, gezien de politiek die ten aanzien van Argentinië zal worden gevolgd. Acheson werd beschouwd als een aanhanger van de gezichtspunt van Braden en Byrnes. Toen de nieuwe Staatssecretaris zijn taak aanvaardde, boden als naar gewoonte alle hoge ambtenaren hun ontslag aan. Men vraagt zich thans af of Marshall Braden zal toestaan te vertrekken. Braden deelde aan Marshall mede dat hij niet op Ministerie van Buitenlandse Zaken zou blijven, indien zijn politiek ten aanzien van Argentinië niet werd gesteund. Volgens de „Herald Tribune" zal Marshall een beslissing over het ontslag van verschillende ambtenaren voor onbepaalde tijd kunnen uitstellen. Het geval van Braden echter vereist een spoedige beslissing.

De verschillen tussen Braden en Messersmith hebben ook een climax bereikt. Messersmith had als Ambassadeur te Argentinië de opdracht aan te dringen op de zuivering van de Nazie-invloeden in Argentinië. Hij schijnt echter zelf aan de zijde van Peron te staan, met wien hij zeer vriendschappelijke betrekkingen onderhoudt. Hoewel Peron het communisme bestrijdt, drijft hij evenwel naar een breuk met de Verenigde Staten en ondermijnt hij de democratie in de naburige republieken. Hierom is men van mening, dat Braden moet blijven, terwijl Messersmith ontslagen dient te worden (New York, (AP) 23.1).

VEERTIENDE OLYMPIADE TE LONDEN.

De commissie die de Veertiende Olympiade organiseert maakte bekend, dat Duitsland en Japan uitgesloten zijn van de Olympische Spelen, die tussen 29 Augustus en 14 September 1948 te Londen zullen worden gehouden.

Italië en sommige vroegere vijandelijke naties zullen vermoedelijk wel een uitnodiging ontvangen. De beslissing om Duitsland en Japan uit te sluiten, vormde het slot van een rapport van 15 pagina's over de Olympiade, uitgegeven door het organiserende comité onder leiding van Viscount Portal Lord Burghley (Londen, (AP) 23.1).

VLIEGTUIG VERMIST.

Een Douglas-toestel van de Avianca-lijn, met 13 passagiers en een bemanning van 4 koppen geraakte zoek, op weg van Bogotá naar Barrancobermija, ter hoogte van het centrale deel van de Magdalena-rivier.

Twintig minuten van zijn bestemming gaf het vliegtuig radiografisch zijn positie op. Volgens de berichten is het niet waarschijnlijk, dat het vliegtuig verongelukt is, daar het zich boven een vlak gebied bevond met goede gelegenheden tot het maken van een noodlanding. Te land en van de lucht uit wordt er naar het vermiste vliegtuig gezocht (Bogotá, (AP) 23.1).

MOTIE VAN VERTROUWEN IN RAMADIERS CABINET.

Paul Ramadiers nieuwe coalitie-regering zal in het begin van de volgende week onderworpen worden aan wat gelijk staat aan een motie van vertrouwen. Gedelegeerden van het Parlement, dat a.s. Dinsdag bijeenkomt, zeiden, dat Rene Capitant een motie indiende voor een debat over de samenstelling van de regering. Ramadier zal vragen dat de motie verworpen wordt, wat gelijk staat aan een motie van vertrouwen in zijn regering. Men verwacht dat de uitslag van de stemming gunstig voor Ramadier zijn zal.

Capitant is de vroegere Minister van Onderwijs onder De Gaulle, die een nieuwe partij trachtte te vormen door een scheuring in de M.R.P. Een andere kleinere reactie tegen de gevormde regering kwam van den gedeputeerden Hippolyte Ducos, die uit de Radicaal-socialistische partij trad, omdat deze deelnam aan een regering met een marxistische meerderheid. De communisten en socialisten houden samen 14 van de 26 portefeuilles (Parijs, (AP) 23.1).

MALARIA CONGRES.

Op 6 dezer is de eerste gewone zitting van de Derde Bijeenkomst van de Pan-Amerikaanse Malaria Conferentie te Mayketier geopend. In behandeling werd genomen, het reglement van de Assemblée. Daarna koos men de verschillende besturen, waarbij Dr. Arnoldo Gabaldon, Directeur van de Malaria Afdeling op het Ministerie van Sociale Assistentie van Venezuela tot Voorzitter werd gekozen. Aan deze conferentie namen vooraanstaande geleerden deel, waaronder de beste pidemiologen, entomologen en parasitologen. Deze malaria conferentie maakt deel uit van de XII de Pan-Amerikaanse Geneeskundige Conferentie, die op 12 dezer in Caracas is begonnen en waarop Dr. A. E. Wolff Suriname vertegenwoordigt.

(Het Nieuws).

BEVIN WEER BETER.

Gisterenavond was Bevin de Minister van Buitenlandse Zaken tegenwoordig bij de opening van een Latijns-Amerikaans centrum te Londen. Het doel van deze instelling is, dat men de relaties tussen het Engelse rijk en Zuid-Amerika en Spanje en Portugal nader zal aanhalen (Londen, (AP) 24.1).

OMZWAAI!

De nieuwe Franse regering zou een memorandum opstellen voor de conferentie in Moskou in zake de vrede met Duitsland, waarin niet meer gevraagd wordt, om de internationalisering van de Roer, noch het afsnijden van de Rijnprovincie van Duitsland, doch waarin men een federatie voor Duitsland voorstelt onder supervisie van de Geallieerden (Parijs, (AP) 24.1).

het nieuws van vandaag

Amerika zal moeten bekend maken, wat nu wel de houding zal zijn t.o.z. van Argentinië, want de niet erg bescheiden journalistiek in de Verenigde Staten heeft de brutaliteit gehad, om de gehele wereld te vertellen, dat de twee gezanten van de Verenigde Staten daar in Argentinië grote ruzie hebben. Dat zijn zo van die ontdekkingen, waar de journalistiek van Noord-Amerika tuk op is.

Marshall mag de quaestie oplossen; hij mag zien of men vast zal houden aan het straffe principe van Braden: **„eerst op de knieën dat Argentinië"**, of het brede standpunt van Messersmith: **laat ons soepel zijn en alles komt wel terecht"**. Het economische belang van Noord Amerika spreekt ook een beetje mee. Argentinië trekt zich er niets van aan, wat of er allemaal gebeurt en verovert steeds meer markten en weet zich de vriend van geheel Zuid-Amerika en ook van Spanje en Portugal te maken.

De Minister van Buitenlandse Zaken van Engeland, Bevin — weer beter van zijn mildkwaal — is van de soepele richting en ging eens naar een partij gisteravond, waar de Argentijnen zeiden van plan te zijn de relaties tussen Engeland en Argentinië wat nauwer aan te halen. Engeland houdt wel van de biefstukken van Argentinië!

Van Mook zou aftreden; we weten niet of Gerbrandy daar iets mede te maken heeft, doch zijn redevoering schijnt Van Mook nogal kwaad gemaakt te hebben. Dat hij zou aftreden vanwege vermoeidheid, kan waar zijn. We kunnen de figuur van den heer Van Mook niet ten volle beoordelen en mogen niet afgaan op persoonlijke niet zo geheel sympathieke indrukken uit zijn kort bezoek aan Curaçao. We moeten het werk van dien man trachten te begrijpen. Het is waar dat hij in Nederland in vele kranten nooit een goede critiek heeft, doch we blijven bij het standpunt dat we reeds vroeger gaven. Het zijn maar heel weinigen, die de quaestie ten volle kunnen beoordelen. Zijn werk was moeilijk, toen hij daar in Indië terugkwam zonder te zijn wat hij moest zijn: gouverneur-generaal, toen hij onder de Engelsen kwam. Heel begrijpelijk is ook dat hij meer als anderen zag, wat de wereld van plan was, nl. om aan de volken „autonomie" te geven en dat had hij zelf reeds mede voorbereid. De deugd ligt in het midden, niet té veel en niet té weinig; zijn ijver was misschien té groot, en we kunnen begrijpen, dat men zich kwaad maakt bij het lezen van de notulen van Linggadjati.

Een Indië-kenner schreef ons uit Flores: **„Het komt toch té vroeg die zelfstandigheid en dat kan jammer zijn."**

De Gasperi kwam toch nog niet klaar. In Frankrijk kan men dan eindelijk laten zien wat de vierde republiek is.

Over Londen horen we niet veel meer. We weten niet hoe de vrede met Oostenrijk, waar ze Maandag jl. reeds mede klaar kwamen (in concept), er uit zal zien.

Von Papen moet weer terecht staan; de reactie op zijn in-vrijheidsstelling was groot, we twijfelen er niet aan of hij zal nu niet klaar komen met zijn politieke distincties, en pardoes zal hem gevraagd worden, nadat de feiten zijn omschreven en uiteengezet: „Is dat meedoen of niet?"

Herman de Man

„Door het wijde Hollandse polderland trekt een eenzame man, een kleine brede gestalte met een zwaar pak over de forse schouder. Hij zwerft door de grote polders, de Waarden van het oudste Holland. Men ziet hem hier overal, in de buurten van Benschop en Lopik, rondom Oudewater en IJsselstein. Ook om Schoonhoven en Tergouw, want hij is rusteloos en verandert vaak van verblijfplaats".

Met deze woorden begint Ed. Hoffman in de laatste aflevering van „Roeping" een interessant herdenkingsartikel over Herman de Man, dat wij hieronder in verkorte vorm weergeven. „Een ieder kent hem", zo vervolgt de schrijver van het artikel, „hij is graag onder de mensen. Vaak wordt hij genodigd aan hun eenvoudige tafel, hij zit des avonds te roken en te vertellen bij de warme kachel. Weldra is hij het middelpunt van een aandachtige kring, de mensen luisteren maar en luisteren". Want deze Salomon Herman Hamburger, de Jodenjongen uit Ouwater, is een geboren verteller.

„Hij is geen fantast, deze kleine vitale man, hij vertelt geen sprookjes of sagen, hij vertelt van de gewoonste dingen van het Leven, maar zo en in zulk verband, dat zij doorlicht worden van een wondere betekenis. Steeds zijn het zaken waarvan ieder begrijpen kan waarover het gaat, de hebzucht van rijke boeren, de hoogmoed en de gierigheid van stille eenzamen, maar ook de tedere jonge liefde van een boerenzoon voor het trantele daggeldersmeisje of het machteloze wegkwijnen van een hunkerenden teringlijder.

Niemand vergeet deze verhalen die daar werden verteld bij het vuur in de gelagkamer, en als de koopman weer binnentrad in het logement dan ging daarvan het gerucht rond en men verzamelde zich des avonds om hem heen. „Zoals hij vertellen kon, kon niemand het" zeiden de mensen dan, en zij maakten hem tot een legende reeds bij zijn leven".

Sprekend over het litterair werk van De Man gaat de schrijver voorts na hoe ook in zijn boeken Herman de Man de onovertrotten verteller bleef over de bewoners van de Kern van Holland. „Hij fantaseert nooit, hij ontmoet zijn levende voorbeelden, zijn verbeeldingsvermogen maakt zich meester van hen, hij ziet hun deugden en verlangens hun miezerige geheime begeerten kent hij en ook hun kleinheid. Hij pakt hen zodanig aan in de geest dat het hem de grootste moeite kost hun een schuilnaam te geven ja met geweld moet hij zichzelf tot de orde roepen om de naam te veranderen van de straat waarin of de tiende-weg waaraan zij wonen".

Dan trekt De Man weg uit zijn Gebied, vestigt zich eerst te Vianen, waar hij katholiek wordt, en vervolgens te Berlicum op „Vredendaal" het ouderwetse landhuis met de ruime kamers en de wilde tuin.

„Hier kon hij de gulle gastheer zijn van zijn vele bezoekers, men ziet er een Charles Eyk, een Pieter van der Meer de Walcheren (zijn peter) en ook dien Zweedsen schrijver die zich tot heimelijke vrolijkheid van zijn gastheer iedere dag kleedde voor het diner. Hier ontving hij ook met biezondere hoffelijkheid zijn schuldeischers en hij sprak met hen alngdurig onder vier ogen. Nooit ontnam hij hun de illusie van ééns te zullen betalen, maar dan moest het zijn als een plotselinge gulle verrassing. Hier wierp hij zich op zijn liefhebberijen, talloze foto's maakte hij, steeds weer mensenkoppen van de boeren en van alle buren. Soms plotseling sprong hij op de motor, Eva zijn vrouw in het zijspan en dan ging het naar Amsterdam of naar het zeer geliefd Parijs. De kinderen bleven onder de hoede van een trouwe hulp „de Engelbewaarders moesten ook iets te doen hebben".

Met de grootste zorg placht De Man zich voor te bereiden op een nieuw boek. Hij bezocht zijn mensen, hij won inlichtingen bij polderbesturen, hij kende de landscheidingen en de polderboezems vaak beter dan de ingelanden zelf. Zorgvuldig bezag hij de plattegronden van de steden, de lijsten van het Waterpeil. Wilde hij een ziektegeval beschrijven, dan moest zijn huisdokter een duidelijk schema voor hem opstellen.

En plotseling werd De Man dan stil en in zichzelf gekeerd, de incubatieperiode was voorbij, de schrijfkoorts tastte hem aan, een onweerstaanbare drang dien hij soms zelf verwenste. Hij sloot zich op en iedere bezoeker werd door zijn vrouw weggewerkt.

Dan beschreef hij honderden dunne papiertjes, ieder zo groot als de bladzijde van een kerkboek met zulk een klein en fijn schrift dat iedere zetter zou geweigerd hebben deze kopij te ontcijferen, en al die velletjes, netjes genummerd, verhuisden één voor één van het stapeltje links op de tafel naar het stapeltje rechts van den schrijver. Zijn wonderlijk fijne, smalle hand schreef maar door, voor eten en slapen was nauwelijks tijd, en dan ineens was het werk daar!

Dan barstte zijn bewegingsdrang los en hij vloog eruit vaak op de motor, honderd kilometers op de betonweg. „Het Ei was gelegd". En zijn vrouw Eva typte dan al die blaadjes tot haar ogen niet meer konden.

Dan later telkens die vreugde als het nieuwe boek van den uitgever kwam „Hoe vin-je het? Zullen ze niet zeggen: wat heeft-ie weer zitten liegen? En toch is het allemaal waar!"

In het laatste deel van zijn opstel spreekt Hoffman over De Mans doelbewust zoeken naar zekerheid in levensopvatting, een zoeken dat ten laatste in 1927 werd bekroond door de overgang van De Man met zijn gezin naar het Katholiek geloof. En de schrijver beëindigt dan zijn met de liefde van een hechte vriendschap geschreven notities als volgt:

„In 1940 staat Herman de Man op het hoogtepunt van zijn kunnen. Zijn nieuw ideaal, het scheppen van een historische roman over de waterbouwkundige Nicolaas Samuel Cruquis, den ontwerper van een plan tot drooglegging van de Haarlemmermeer stond hem steeds helderder voor ogen. Vaak zat hij gebogen over een antieke landkaart van dit gebied, het groeide in hem en het zou misschien het Grote Boek worden, het verhaal waaronder hij zijn vignet „Nog Niet", twee handen grijpend naar het zonlicht, niet meer zou behoeven te plaatsen".

Het mocht niet zijn".

(Msb.).

NIEUWS OVERAL

NEDERLANDS NIEUWS.

Er werd een grote mate van overeenkomst bereikt tussen de Nederlandse regering en de delegatie van de Britten en Noordamerikanen in zake het leveren van grondstoffen aan Duitsland en in zake de handel met de Britse en Noordamerikaanse zone. De transito-handel zal nog nader bestudeerd worden.

De Minister van Financiën verklaarde gisteren in de Kamer, dat het onmogelijk is uit belastingen de heropbouw te betalen; de zware belastingdruk blijft nodig toch is de Minister niet pessimistisch, immers de uitkomsten van het bedrijfsleven zijn niet ongunstig (Aneta, 24.1).

KUNST EN KUNSTENAARS IN VOGELVLUCHT.

Korte balans van 1946.

Wanneer we in zeer korte trekken een balans trachten op te maken van hetgeen onze letterkunde in 1946 heeft voortgebracht, dan is de eerste gedachte aan een teleurstelling.

Deze teleurstelling vindt niet haar grond in tekortkomingen tengevolge van materiële moeilijkheden; veel eer was de activiteit van de uitgeverijen in het afgelopen jaar verrassend groot en de boekhandel had niet bepaald te klagen over de hoeveelheid der publicaties in boekvorm.

Wat het gehalte van het litterair werk betreft is er minder reden tot geestdrift. Vooral in het proza viel een zoeken naar nieuwe vormen onder de jongeren te bespeuren zonder dat een van deze jongeren met een volledig bevredigende roman voor de dag kwam. In tegenstelling tot bijvoorbeeld de Franse of Vlaamse letteren zijn het niet de jongeren, wier werk het hoogst genoteerd werd, maar de beste romans van het jaar moesten komen van ouderen als Arthur v. Schendel („Het oude huis"), Bordewijk („Eiken van Dodona"), Gerard van Eckeren („De paarden van Holst").

De meest genoemde der jongeren was Bert Voeten met zijn oorlogsdagboek „Doortocht".

Aan welke factoren de opvallende opbloei van de novelle en de short-story te wijten is, valt niet met zekerheid te zeggen. Mogelijk is hier sprake van Angelsaksische invloeden, mogelijk is het een materiële oorzaak (papierschaarste), die voor deze opbloei mede aansprakelijk is, waarschijnlijk is de hoofdreden te vinden in de naweeën van de oorlog, zich uitend in een algemene rusteloosheid der geesten, die den litteratoren niet veroorlooft de orde en langdurige concentratie in hun denken noodzakelijk voor groter werk, op te brengen.

Hoe dit zij, dat we ook in de novelle nog veel te leren hebben bewijst een vergelijking van vele dezer na-oorlogse novellen met de op dit gebied onovertroffen Russen als Gogol en Tolstoi van wie enkele korte verhalen in nieuwe vertaling verschenen.

Nog groter activiteit dan de novellisten legden onze dichters aan de dag, maar ook hier ontmoeten we te veel geestelijk ongezonde voortbrengselen, te veel onder het mom van humanisme aangediende negatie van het Christendom te veel cynische immoraliteit om over de na-oorlogse poëzie in haar geheel enthousiast te zijn.

„De voetreis naar Rome" van den talentvollen Aafjes, ontlokte een heftig debat, ingeleid door een uitzonderlijk felle morele critiek van den hoofdredacteur van „De Linie".

Naast de vele bestaande litteraire tijdschriften kwamen enkele nieuwe te voorschijn: het interessante „Litterair Paspoort"; het Christelijke „Ontmoetingen" en uit het Katholieke kamp „De Tafelronde". Het „Katholiek Cultureel Tijdschrift" keerde van zijn dwaalwegen terug en is op weg weer de betrouwbare en gedegen voortzetting van „Studiën" te worden.

Wat de Katholieke publicaties in boekvorm betreft, noemen we op de eerste plaats Pater Schreurs' „Odyssee van het Kind Margreet", terwijl verder dichtbundels van Gabriël Smit („Spiegelbeeld"), Anton van Duinkerken („Tobias met den Engel") en Robert Franquinet („Charaksis") de aandacht trokken.

Onder de litteratoren, die ons dit jaar ontvielen, noemen we Arthur van Schendel, Herman de Man en Prof. Jan Walch.

Over de schilderkunst valt heel wat meer te zeggen dan de plaatsruimte ons vandaag toestaat. Volstaan we met het vermelden van de twee grote evenementen van het jaar: de tentoonstelling der Vlaamse meesters, en de expositie in het Rijksmuseum van Frane wandtapijten. Noemen we verder nog de tentoonstellingen van Joep Nicolas, Nic. Eekman, Piet Mondriaan, Rik Wouters en A. C. Willink.

De afwikkeling van het onderzoek in de zaak-Van Meegeren en het schoonmaken van de „Nachtwacht" hielden verder de gemoederen bezig, terwijl in de late zomer uit Bayreuth het bericht kwam van het overlijden van Dom. Willibrord Verkade.

(Msb.).

CURAÇAO

BURGERLIJKE STAND.

Stadsdistrict.

Bevallen op Januari:

12 Frans, Maria Faustina echtg v. Mari, Narciso Reynardo d; 15 Smit, Hilda Evarista echtg. f. Karel, Leonisio Martir d; 16 Florán, Olegaria echtg. v. Felida, Benigno Wilfred d; 17 de Bel, Johanna Carolina echtg. v. Verkoren, H. z; 14 Washer, Irma Ciriana echtg. v. Rosa, L. L. d; Curiel, Maria Teresita echtg. v. Quast, J. H. z; 15 Hugoosgift, Josephine Maria d; 17 Spalburg, Hélouise Isabella Alma echtg. v. Matroos, E. L. z; 18 Williams, Beatrice Elela echtg. v. Gumbs, K. A. d; 17 Alberto, Estrelia Adelfa echtg. v. Poulina, F. F. z; Petronielia, Leonora Petronilia echtg. v. Martina, P. d; 16 Petronielia, Irma echtg. v. Cijntje, L. V. d; 19 Aguero, Ada Rosa echtg. Anarleta Margarita d; Leito, Feva Marchena, G. M. z; 15 Mayer, lecita z; 17 van den Bergh, Johanna Maria echtg. v. Bakker, I. d. z.; 19 Stena, Marie Henriette Eugenie echtg. v. Telg, W. L. z; 18 Lucia, Marianita Francisca d; 20 Broos, Lidia Bartolomea echtg. v. de Haas, P. d; 16 Ballantyne, Dorothy Alma echtg. v. Haynes, A. J. z; 18 Pietersz, Rosa Catharina Bautista echtg. v. Boom, V. F. d; 21 Geert, Iren Virgen echtg. v. King, C. A. d; 18 Thodé, Cornelia Ortelia echtg. v. Engelhardt, F. P. z; 20 Halmeyer, Elza Lucrecia d; 19 Brouwers, Dorothea Ada echtg. v. Grilk, J. z; Doran, Virginia Geertruida echtg. v. Albertus, J. B. d; 22 Pieter, Frida Yolanda echtg. v. Liendo, P. J. z; Richardson, Gertrudis Marie echtg. v. Arrindell, Ch. E. d; 20 Javois, Henriette Marie Léoncia echtg. v. Myers, J. F. A. z.

Ondertrouwd op Januari:

17 Noye, Charles Oscar en de Haseth, Norma Elizabeth Eufracia; 23 Ossenkopp, Edgardo Ceferino en Fernández, Elida Esperanza; Galloway, Joseph Lawrence en Hughes, Enid Teresita; Hupsel, Stanley en Tyrol, Vera Georgine; Mathilda, Francisco Rosario en Leitoe, Maria Josefa; Salas, Oscar en Lopez Henriquez, Louise; Doran, Sylvanie Pablo en van Elken, Aura Isbelia.

Getrouwd op Januari:

17 Celestina, Angel Romano en Kroon, Ligia Rosalinda; 22 Farrington, Joseph en Weekes, Margaret Alberta; Lebacs, Willem Mertje en Doelwijt, Esther Juliana Amalia; 23 Rubsine, Thomas Austin en Marton, Virginia Victoria; Martijn, Charles Baggs Debrot en van Kwartel, Frida Catarina.

Overleden op Januari:

17 Thomasia, Remilio Alexander 6 m.; Thodé, Esperanza Altagracia 9 m.; 19 Kani, Demetrio Benjamin 1 j.; Ludogardo, Maria Celestina echtg. v. Roosje, J. 44 j.; Louisa, Hosé Assencion echtg. v. Martin, R. d. L. 51 j.

Tot onzen droefheid overleed plotseling onzen voorman en vriend

PRINS KEMBEL

Patroon en Personeel
HOLLANDSCHE BROOD EN BANKETBAKKERIJ
C. Ridderhof.

Langs deze weg betuigen wij onzen hartgrondigen dank aan allen en in het bijzonder aan de Ned. Ind. Gas Mij voor de vele blijken van belangstelling ondervonden bij het overlijden van den Heer

J. DE BOER.

Wed. de Boer en kinderen
Familie Marten

Bekendmaking.

GOUVERNEMENT VAN CURAÇAO

DEPARTEMENT SOCIALE & ECONOMISCHE ZAKEN

LEVENSMIDDELEN

BESCHIKKING VAN WOENSDAG, den 23sten Januari 1947 No. 105.

HET HOOFD VAN HET DEPARTEMENT SOCIALE EN ECONOMISCHE ZAKEN;

Gelet op: Artikel 2 lid 3 van het „Prijsopdrijvings- en Hamsterbesluit 1940" (P.B. 1940 no. 44), bekrachtigd bij Landsverordening van den 21sten Augustus 1942 (P.B. 1942 no. 161) en zooals laatstelijk gewijzigd en aangevuld bij Besluit van den 14den November 1946 (P.B. 1946 no. 180);
Hiertoe gemachtigd door Zijne Excellentie den Gouverneur bij Gouvernements-beschikking van den 5den Juni 1944 No. 2759;

HEEFT GOEDGEVONDEN:

I Als prijs tegen welken de navolgende goederen of groepen van goederen ten hoogste mogen worden te koop aangeboden, verkocht of geleverd, vast te stellen:

A. In den kleinhandel:

1. Boonen,		
a. Bruine boonen (Red Kidney Beans)	per ½ kg	f 0.50
b. alle andere soorten	per ½ kg	f 0.45
2. Erwten,		
a. black eye peas	per ½ kg	f 0.65
b. geele spliterwten	per ½ kg	f 0.40
c. alle andere soorten	per ½ kg	f 0.35
3. Melk in blik,		
a. evaporated	per blik van 6 Am. oz	f 0.18
	per blik van 14½ Am. oz	f 0.36
b. condensed	per blik van 14 Am. oz.	f 0.55
4. Suiker,		
a. bruine (dark crystal sugar)	per ½ kg	f 0.21
(straw sugar)	per ½ kg	f 0.23
b. witte gekristaliseerde	per ½ kg	f 0.39
	per zakje van 5 Am. lbs.	f 1.65
5. Visch, versch,		
a. Redsnapper en Koningsvisch zonder ingewanden,	per 1 kg bij verkoop op de Openbare markten, op of aan den Openbaren weg en bij de barkjes aan de Ruyterkade, in hoeveelheden beneden 10 kg	f 1.25
	in hoeveelheden boven 9 kg	f 0.90
b. alle soorten, zonder ingewanden,	per 1 kg bij verkoop op de Openbare markten, op of aan den Openbaren weg en bij de barkjes aan de Ruyterkade, in hoeveelheden beneden 10 kg	f 1.—
	in hoeveelheden boven 9 kg	f 0.70
6. Vleeschwaren,		
Corned beef, merk „Libby"	per blik van 12 Am. ons	f 0.65
Corned beef, alle andere merken,	per blik van 12 Am. ons	f 0.60
Corned beef, alle merken	per blik van 8 Am. ons	f 0.45

B. In den groothandel:

Suiker,		
a. bruine (dark crystal sugar)	per baal van 220 Am. p.	f 32.—
(straw sugar)	per baal van 220 Am. p.	f 36.60
b. witte gekristaliseerde	per baal van 100 Am. p.	f 29.—
	per baal van 20 zakjes van 5 Am. pond elk	f 30.25

II Te bepalen, dat deze beschikking in werking treedt op den 24sten Januari 1947, op welk tijdstip alle voorafgaande beschikkingen door het Hoofd van het Departement Sociale & Economische Zaken vervallen voor zoover betreft de in deze beschikking genoemde goederen; dat deze beschikking zal worden bekendgemaakt in de Curaçaosche Courant en in de hierna te noemen plaatselijke bladen:

„Amigoe di Curaçao",
„Beurs- en Nieuwsberichten",
„Boletin Comercial",
„La Prensa" en
„La Union".

Het Hoofd voornoemd,
J. H. van Boven,

CURAÇAO

KOPEREN PRIESTER-FEESTEN.

Morgen 25 Januari zullen vier Priesters van dit Vicariaat van Curaçao hun koperen priesterfeest vieren. Het zijn Pater **Beda Weyers** nu reeds jaren lang Pastoor op de Bovenwindse eilanden, eerst op Saba en nu op St. Barthélémy. Pater **Bruno Boradori** eerst Pastoor op Soto en nu Pastoor op het Franse gedeelte van Sint Maarten. Pater **Anthanasius Volk**, eerst kapelaan aan de Anna kerk en nu Pastoor op San Mateo (momenteel op vacantie in Holland) directeur van de E.K. van de K.J.C. en Pater **Philippus Offermans**, kapelaan van Pietermaai en Otrabanda, aalmoezenier van de gevangenis enz. We wensen de jubilerenden van harte geluk en hopen dat de tropen jaren voor hen niet dubbel tellen, maar dat zij nog in lengte van dagen onder Gods zegen voor het volk mogen arbeiden.

BIJ EEN KOPEREN PRIESTER JUBILEUM.

Men schrijft ons:

Een koperen Priesterjubileum mag te klein worden geacht om als parochiefeest gevierd te worden, nu het geldt een Jubilaris als Pater Ph. H. Offermans O.P. mag het te groot worden geoordeeld om onbesproken te blijven.

In de „Amigoe di Curaçao" van 24 September 1942 schreef de Jubilaris bij het 100-jarig bestaan van het Vicariaat van Curaçao over de ruim honderd Paters, die toen Pietermaai als hun arbeidsveld hadden gehad, dat van hen zonder enige overdrijving mocht worden getuigd, dat menigeen hunner hetzij door positie, hetzij door buitengewone talenten en ijver het Vicariaat onschatbare diensten hadden bewezen.

Zelf heeft Zijne Eerwaarde deze traditie voortgezet en niet alleen op Pietermaai, maar op heel Curaçao zijn leuze getrouw gearbeid in het besef: „Wij vervullen een gezantschap voor Christus" en daarbij zijn naam Offermans tot levende werkelijkheid gemaakt sedert zijn aankomst op Curaçao op Pinksterdag 1936.

Eerst te San Mateo, daarna op Pietermaai heeft Hij zich met geheel zijn offergeest gegeven aan het Jeugdwerk, het Jeugdblad in het Papiament „Ala Blanca", „Zijn" Liga Eucharistica, het Centro Social Católico, de vereniging van oud-Jonge Wachters „Frascati", de gevangenis en de Meisjes-Congregatie. Op zijn initiatief kwam onlangs de „Stichting voor reclassering en Kinderbescherming op Curaçao" tot stand.

Zichzelf onverdeeld offerend moest Z. E. mede als gevolg daarvan in Mei 1938 zwaar ziek naar Nederland, zodat Hij de inwijding van het Jeugdhuis „San Tarcisio", waarvoor Hij zeer gejiverd had, niet heeft kunnen bijwonen; maar niettemin hervatte Hij zijn offer onmiddellijk na terugkeer, uitgaande van de stelregel: „Je zal er nooit spijt van hebben anderen te hebben welgedaan, eer spijt van niet geholpen te hebben."

Hij helpt dan ook steeds en goed waar hulp binnen zijn vermogen ligt, mannelijk aanvaardend wat Hij daarbij aan ondank mag oogsten. En eenmaal iets aangevat, wijkt Hij voor geen moeilijkheden, doorzettend, geheel in de stijl van Zijn grote en rijke geest in een broos lichaam. Zijn artistieke talenten met meeslepende geestdrift in dienst stellend van alles wat Hij onderneemt.

Van zijn kunstzinnigheid getuigen de Kerstvieringen, die Hij organiseert met zelfgemaakte en gecomponeerde liederen, toneelstukken, een Kerstspel „Un Representacion sencillo di historia di Hesus Su Nacementu" voor kleinen en groten, waarmede Hij stichting bracht in de stad en daarbuiten, in het Zeemanshuis en **de inrichting Zaquito.**

Wij spreken de hoop uit, dat zeer velen as. Zaterdag de Gezongen Heilige Mis in de St. Annakerk zullen bijwonen en Hem aldus het mooiste geschenk aan een Priester zullen bieden: nl. het gebed.

Moge deze Jubeldag voor Hem een onvergetelijke worden en geve God, dat Hem nog vele jaren van vruchtdragende arbeid mogen worden geschonken de onsterfelijke zielen tot zegen, Hem tot heil en persoonlijke voldoening.

DE BENOEMINGS-AFFAIRE.

De benoemingsaffaire gaat steeds verder. Nadat „de Democraat" in kinderlijke naïviteit overging tot het publiceren van geruchten, is de hele boel in de war gelopen. Nu vuurde men van uit Suriname weer twee telegrammen af op Lim A Po, waarin men vroeg hoe dan toch wel dat telegram verstaan moest worden waarin de Aneta correspondent weergeeft, wat hij hoorde op het Ministerie.

U ziet in de antwoorden, die we hier laten volgen volgens de text en het commentaar van het blad, „Het Nieuws", dat de man er niet goed uitkan. „De Democraat" zelf kwam uit, doch schreef er geen Hollands woord over.

HETZELFDE SPELLETJE

„Suriname schrijft „Uiterst onwaarschijnlijk".

„Den Haag — Het Curaçaos gerucht dat gouverneur Kasteel aan A. D. Jonkheer gevraagd zou hebben om een cabinet te vormen is door het ministerie van overzeese gebiedsdelen, „uiterst onwaarschijnlijk" genoemd. Het ministerie deelde Maandag mee dat het bericht waarschijnlijk het gevolg is van stapen die gedaan zijn om een „college van confidentiële adviseurs", bestaande uit vijf personen te vormen om de Gouverneur bij te staan, en vertegenwoordiging van Curaçao en Suriname in Holland.

Het Ministerie onthulde dat A. D. Jonckheer benoemd zal worden tot Curaçaos gedelegeerde in Holland en F. H. R. Lim Apo tot vertegenwoordiger van Suriname".

De kop door de Aneta-correspondent gekozen voor dit bericht is naar onze mening nog te zwak. Het eigenaardige van het geval is echter dat kort na aankomst de redactie van Het Parool hem opbelde en vroeg of een door haar uit Suriname ontvangen telegram dat hij benoemd zou zijn tot gecommitteerde, juist is. Dit zelfde onjuiste bericht wordt nu door Aneta herhaald. Vroegere ervaringen met haar, ten tijde van de delegatie in Holland, en de door de heer Smit vaak in de Staten gesignaleerde onjuiste berichten harerzijds zijn even veel bewijzen dat Aneta ons niet goed gezind is en er zich tot taak gesteld heeft verwarring hier te stichten.

Wij hebben beschouwingen en lose-talks gelaten voor wat zij zijn, al zou het ons aan de hand van feiten niet moeilijk zijn om deze te weerleggen. Deze camarilla-politiek zal eveneens doodlopen tegen de waarheid, als in het verleden het geval is gewest.

De lezers van ons blad die meenden dat wij in deze aangelegenheid wat moesten zeggen, moeten wij helaas teleurstellen. Om met Churchill te spreken wij kunnen hun nieuwsgierigheid niet bevredigen. T.z.t. zullen de nodige onthullingen worden gedaan. Als het demasque heeft plaats gehad zullende verdwaasden in négligé voor het voetlicht treden, en wellicht het gelaat moeten bedekken achter de handen.

Tot dat ogenblik, lezers!

Nadat dit al gezet was ontvingen wij een telegram van de heer Lim Apo, antwoord op een door ons aan hem gezondene om inlichtingen, luidende: **Aneta bericht onjuist.**

Het demasqué is aangevangen, gedaan, of zijn toestemming gegeven heeft om deze maatregelen te treffen.

Het doet vreemd aan, dat er in Suriname van Bestuurszijde geen begin wordt gemaakt met zelfs de voorbereidingen om straks de wijzigingen in onze Staatsregeling op te vangen. Zou men van Bestuurszijde tegen een nieuwe structuur zijn?

Wij hebben meer dan eens en geruime tijd geleden gepleit voor het instellen van gemeentebesturen, gekozen door de bevolking van zo een gemeente, teneinde de mensen zo op te voeden in zelfstandig besturen en verantwoordelijkheidsgevoel aan te kweken, onmisbare factoren bij meer zelfstandigheid voor dit gebiedsdeel.

Van Bestuurszijde schijnt men hiernaar geen oren te hebben.

„HET NIEUWS" SCHRIJFT ECHTER.

Hedenmorgen verzonden wij (als Aneta correspondent) aan de nieuwsbladen alhier de volgende mededeling:

Naar aanleiding van het Aneta-bericht betreffende de benoeming van een afgevaardigde van Suriname in Nederland en een **mededeling** van het ministerie dat de Heer F.H.R. Lim Apo als zodanig zal worden benoemd, telegrafeerde ik Aneta om opheldering, onder mededeling dat de

Hr. Lim Apo, telegrafisch daarover ondervraagd door het Nieuwsblad Suriname antwoordde: „Anetabericht onjuist."

Daarop ontving ik van Aneta het volgende antwoord:

„Lim Apo verklaarde bericht (message) naar Suriname s'echts bedoelde te herstellen verkeerde indruk Ministerie hem zou benoemen in plaats van Staten Gouverneur. Gaf toe waarschijnlijk hij gekozen zoals ministerieel communiqué verklaarde maar natuurlijk gereserveerd hangende de voltooiing der formaliteiten."

„Het Nieuws".

VERITAS.

Maandag a.s. zal mej. Toos van Schoffelen komen voordragen. De bijeenkomst vangt aan om half zes in de Thomasclub.

DS. ELDERMANS.

Zondag a.s. zal Ds. Eldermans zijn afscheidspredicatie houden in de Fortkerk.

OPENBARE WERKEN.

As. Zaterdag 4 uur vriendschappelijk voetbalwedstrijd tussen: Werkplaats en Kantoor van de Openbare Werken.

De wedstrijd vindt plaats op het K.S.C.-terrein — Rif.

SYNAGOGEDIENSTEN.

Synagoge „Mikvé Israël", Colombusstraat.

Vrijdag, 24 Januari, 18 uur: Avondgebed en Sabbatwijding.

Zaterdag, 25 Januari, 8.30 uur: Ochtenddienst. Schriftlezing: Exodus 10 tot en met 13:16. 16 uur: Jeugdbijeenkomst; 17 uur: Bijbelcursus voor volwassenen; 18 uur: Avondgebed.

COMMISSIE DAVELAAR.

Een commissie onder leiding van den heer C. W. Davelaar, zich noemende en hetende „volkscommissie", roept de mensen van Curaçao op om op Hato de parlementaire commissie welkom te heten.

De commissie staat buiten politieke partijen en werd na een bijeenkomst van tien personen in het leven geroepen.

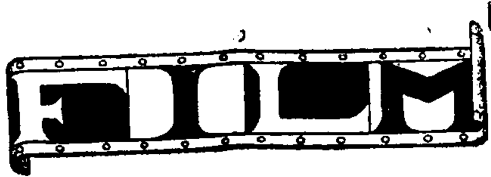
SCHEEPSBERICHTEN.

23 Januari.

Santa Ines van New York; Evelyn van Aruba; Stuyvesant van Barranquilla; Planter van La Guayra.

24 Januari.

Santa Ines naar Puerto Cabello; Dido van Maracaibo; Paulina van Santa Marta; Camco II van La Guayra.

„GOING MY WAY".

Toen onder de oorlog deze film „Going My Way" met veel reclame en veel ophef hier op ons eiland gedraaid werd, vroeg men zich af, hoe men in Nederland toch wel zou denken over dit filmproduct, dat zoveel opgang maakte in de Verenigde Staten. Men was benieuwd wat de kranten er in Nederland erover zouden schrijven. Een Noordamerikaanse aalmoezenier zeide ons tijdens de oorlog: „Ik hoop niet, dat men binnenkort, als het leger van de Noordamerikanen Rome heeft bevrijd, deze film ook voor den Paus gaat draaien. Wat voor indruk moet de Paus toch wel krijgen van onze Noordamerikaanse geestelijkheid?"

Hier publiceren wij een recensie uit een Nederlandse krant. U ziet, men voelt niets voor dit filmwerk. Men wil het niet aannemen als „de katholieke film van de moderne tijd".

„Ga je gang maar, Bing".

Om enigszins ingeleid te zijn in de joviale liturgie en de commerciële omgangsvormen, die ons in de Noordamerikaanse kerken worden vertoond in de film „Going my way", zou men eerst „Elmer Gantry" van Sinclair Lewis nog eens moeten herlezen. Dan kijkt men niet meer zo onwennig tegen golvende en croonende geestelijken, en dan vindt men het niet zo vreemd waarschijnlijk, dat een jong en levenslustig kapelaan begint met een troep straatjongens een populair deuntje te laten zingen in een kerk, om met hen te eindigen met „Stille Nacht".

Diezelfde kapelaan — in de film heeft hij naar Noordamerikaanse trant natuurlijk een andere titel — zet zich met een juffrouw, die het midden houdt tussen een straatmadelief en een weggelopen kostschoolkind, aan een piano om zangles te geven in schlagers. Maar veel wordt duidelijk als men weet, dat het Bing Crosby is, die zich in het priesterlijk kleed heeft gestoken. Ieder gewaad is in Noordamerika geschikt om er in te croonen.

De combinatie van zieleherder en liedjesvirtuoos is er ook in het geheel niet zo gek, want de Noordamerikaanse kerken zitten meestal op zwart zaad, en vlotte concerten zijn er zeer geschikt om weer wat geld in het laatje te brengen.

Als men dit allemaal weet, kijkt men met een verzoenend oog, maar toch ook met het oog van lieden, die zich tenminste een eeuw ouder gevoelen dan al die naïeve en heerlijk kinderlijk doende grote mensen in deze film, naar al dit gedoe.

Ja, Europa is te oud, om de onschuldige blijheid van deze zangknapen te verstaan. Een geroutineerd man in de film zeide onlangs: „Het Nederlands publiek roept om een Duitse film. Het begrijpt dit Noordamerikaanse humor niet. Het kan nu eenmaal niet anders. Wij liggen dichter bij Duitsland dan bij de Verenigde Staten." Het was een riskant woord, want de omstanders hadden nog te veel herinneringen om te kunnen begrijpen, wat hij met Duitse humor bedoelde.

Hoe het ook zij, met film heeft „Going my way" in ieder geval niets te maken. Het is een zwaar gesuikerd vertelseltje, doodonschuldig en dodelijk vervelend.

H. J.

(Nieuwe Eeuw)

CHRONOLOGISCH OVERZICHT VAN HET SPORTPROGRAMMA.

Feestelijkheden ter gelegenheid van de geboorte van de vierde Oranje Telg.

10.15 uur: Behendigheids-wedstrijd rond het Waaigat voor bezitters van auto's zowel Dames als Heren. Behendigheids-wedstrijd rond het Waaigat voor bezitters van motorfietsen.

10.30 uur: Zeilwedstrijd voor vissersboten, start Wilhelminabrug, keerpunt Piscaderabaai en eindpunt Fortvlag.

10.40 uur: Wegwedloop met hindernissen (ongeveer 2½ km.) door Otrabanda, start Politie-post Brionplein.

10.50 uur: Behendigheids-wedstrijd voor gewone fietsen door Otrabanda (2½ km.).

11 uur: Rolschaatsen-wedstrijd rond het Waaigat, start Chumaceiro-kade.

11.15 uur: Boegsprietlopen voor het Gouvernementsplein.

11.30 uur: Roeiwedstrijd met sloepen in het Waaigat, start Chumaceiro-kade.

* * *

14 uur: Volksspelen voor Jongens en Meisjes in het C.B.L.O.-stadion.

Meisjes van 11, 12 en 13 jaar: Blikslaan; hindernislopen; korfbalgooien, steltenlopen.

Meisjes van 14, 15 en 16 jaar als boven.

Jongens van 11 en 12 jaar: Blokjesrapen; touwklimmen; hindernislopen; steltenlopen.

Jongens van 13 en 14 jaar: Ringsteken op de fiets; mastklimmen; baldribbelen; hindernislopen; doeltrappen.

Jongens van 15 en 16 jaar: hordenlopen; touwtrekken; doelschieten; baldribbelen; ringsteken op de fiets.

Voor alle leeftijden **varkentjesvangen.**

18 uur: Lintendans op het Brionplein.

De prijzen zullen voor de senioren in hoofdzaak uit geld bestaan, terwijl bij de jongens en meisjes ook luxe prijzen zullen worden uitgereikt.

Opgave voor alle wedstrijden zo spoedig mogelijk bij een der heren van de Sportcommissie (uitsluitend schriftelijk): A. B. Faay, Pietermaai 68; M. C. Cadieres, Havenkantoor, Handelskade; A. N. Th. van Meeteren, Havenkantoor, Handelskade; J. Fruchter, Herenstraat; J. J. Beaujon, Waterfort; P. Breusers, Postkantoor; H. J. Nieuwenhoff, Isla; A. M. Smit, Parera.

GRACE LINE.

Uit New York wordt bericht, dat het schip de Santa Rosa Zondag van de werf zal komen, nadat het hersteld werd van oorlogsschade. Op 7 Februari komt het weer in de dienst naar het Caraïbische gebied en vaart het schip weer uit naar de Nederlandse Venezolaanse en Columbiaanse havens (New York, (AP) 24.1).

RECEPTIE

Zijne Excellentie de Gouverneur van Curaçao stelt zich voor op Maandag 27 Februari 1947 van 8.30 tot 10.00 uur des avonds een receptie te houden op het Gouvernementshuis, ter gelegenheid van het bezoek van de Parlementaire Commissie aan het Staatsdeel Curaçao

De Kapitein-Adjudant,

E. van de Laarschot

Geen interesse voor Curacao

door

H. PHILIPPI.

ECONOMISCHE SAMENWERKING TUSSEN NEDERLAND EN INDONESIË.

In het Economisch Weekblad schreef de heer Nadjamoeddin Daeng Malewa over zijn denkbeelden omtrent de toekomstige economische ontwikkeling van Indonesië. Op de conferentie te Malino was de heer Nadjamoeddin een der het meest op de voorgrond tredende sprekers, zowel over de politieke als over de economische ontwikkeling van het land.

Met betrekking tot de economische ontwikkeling van Indonesië wenst hij een nauw samengaan met Nederland: „Boven alle sentimenten en historische tradities staan de economische belangen". Nederlands scheepvaart, industrie, buitenlandse handel, wetenschap, kennis en cultuur wenst hij in een sfeer van goodwill en vriendschap ingeschakeld te zien. Op politiek gebied verwerpt hij evenwel de gedachte van een gemenebest, waarin zouden zijn opgenomen Nederland, Indonesië, Suriname en Curaçao. Hij wenst voor Indonesië volledige onafhankelijkheid, maar wenst met Nederland een „innige alliantie", die niet zal worden een nauwelijks zichtbare draad, maar „een formidabel krachtige kabel, welke dé brug zal dragen, die Indonesië en Nederland economisch, cultureel en politiek onverbreekbaar met elkander in de toekomst zal verbinden".

Op de conferentie van Malino heeft hij zijn desiderata tenslotte in de volgende door hem voorgestelde resolutie neergelegd.

Indonesië en Nederland worden twee onafhankelijke naties, verenigd in een alliantie, waarvan de tijdsduur zal worden bepaald door de Rijksconferentie. De inwendige organisatie van Indonesië worden gebaseerd op gewaarborgde politieke en economische autonomie, alsmede op de verantwoordelijkheid van de Regering aan een vertegenwoordigend lichaam.

Naar aanleiding van deze zeer belangrijke resolutie wil ik het volgende opmerken. Wensen vormen de ené zijde en dè oplossing ervan de andere zijde van een probleem. Het is het gebrek van vele conferenties, dat deze eenvoudige waarheid over het hoofd wordt gezien en dat moet vermeden worden.

Beschouwen wij vanuit dit gezichtspunt de resolutie.

Het politieke deel, twee onafhankelijke naties, geeft een duidelijk omschreven eindoplossing. Maar van het economische gedeelte kan dat niet gezegd worden.

We wensen van den heer Nadjamoeddin gaan naar nauwe economische en culterele samenwerking met Nederland. Wordt deze gerealiseerd door, ja zelfs, kan men deze verwezenlijken door een alliantie? Is zij te vermezenlijken bij volledig politieke onafhankelijkheid der contracterende partijen?

Dat hangt af van de aard der alliantie en wanneer deze niet duidelijk is kenbaar gemaakt. Maar men kan deze eraan geven door de aard der alliantie duidelijk te omschrijven.

Alliantie.

De naam alliantie wordt in het algemeen gebruikt voor politieke overeenkomsten tussen souvereine naties. Een alliantie wordt gesloten tussen staten, zoals deze bepaald worden door hun staatkundige grenzen. Gewoonlijk houden zij beloften in van wederzijdse steun in geval van agressie, in het algemeen zijn zij in laatste aanleg van militaire aard; op de economische verhoudingen hebben zij slechts incidentelen invloed, die bovendien van geval tot geval verschilt.

Een alliantie op zichzelf, dit geldt trouwens voor elk verdrag, geeft zonder nadere specificatie van de inhoud ervan geen enkele waarborg voor economische en culturele samenwerking.

De innige alliantie, die de heer Nadjamoeddin wenst, moet dus nader omschreven worden.

Wij spraken zoeven over staatkundige grenzen, maar naast deze staan de tolgrenzen. Zij vallen in zo vele gevallen samen, dat men geneigd is ze te indentificeren, maar we weten allen, dat dit niet juist is. Nemen we alleen het Britse Imperium. De staatkundige grenzen omvatten een derde van de bewoonde wereld, maar binnen deze grenzen vinden wij een groot aantal tolgebieden. En nu constateren wij dit. Het zijn de tolgrenzen, die de naties individualiseren. Elk tolgebied staat tegenover de andere tolgebieden als een economische eenheid. **Hoe de individualistisch** het economische leven binnen een tolgebied ook georganiseerd moge zijn, hoe ongecoördineerd het optreden van ex- en importeurs in het handelsverkeer ook moge zijn, het resultaat van dat optreden tegenover de andere tolgebieden werkt altijd als dat van een eenheid, alsof de individuen wel gecoordineerd handelen. Dat is het rechtstreekse gevolg van tolgrenzen. Vandaar dat men spreken kan van de betalingsbalans en de handelsbalans, let wel, niet van een rijk, maar van een tolgebied. Het Britse Imperium heeft geen handelsbalans, geen betalingsbalans, doch wel de samenstellende onderdelen.

Zoals in de menselijke samenleving de individuen tegenover elkaar staan, een ieder opkomend voor zijn individuele belangen, zo staan in de samenleving der volkeren de tolgebieden tegenover elkaar. Maar in veel hogere mate zelfzuchtig, zonder iets of iemand te ontzien, alleen met de eigen vermeende belangen voor ogen; omdat de wereld geen gezag kent, dat de tolgebieden in hun eisen binnen de perken houdt. Elk tolgebied is per definitie de antagonist van elk ander tolgebied. De bloei en de macht der Verenigde Staten is grotendeels daaraan te danken, dat zij een enkel tolgebied vormen en dat daardoor de hulpbronnen der samenstellende delen zonder besprekingen ter beschikking van allen staan. Het zijn de tolgrenzen, die de hoofdoorzaak zijn van de wereldspanningen en men vraagt zich af of niet de wereldvrede, ongeacht de politieke organisatie der volkeren, verzekerd zou zijn, wanneer de tolgrenzen geslecht werden. In ieder geval zou hij veel gemakkelijker te bereiken zijn.

Door uitbreiding van tolgrenzen worden tenminste twee dingen bereikt: de welvaart van elk der samenstellende delen, en daardoor wordt de welvaart van het geheel bevorderd; de delen verliezen het karakter van antagonisten en worden in plaats daarvan coöperateurs. De wereld als geheel wint erbij, dat wederom enige obstakels voor een duurzame vrede zijn weggenomen.

Tolverbond.

Naar onze mening kan het reeds geciteerde doel van den heer Nadjamoeddin: het scheppen van „ een formidabel krachtigen kabel, welke de brug zal dragen, die Indonesië en Nederland economisch, cultureel en politiek onverbreekbaar in de toekomst met elkaar zal verbinden", bereikt worden, **en uitsluitend bereikt kunnen worden**, door het aangaan van een tolverbond. Hoe groter het gebied is, hoe beter. daarom kunnen wij niet meegaan met den heer Nadjamoeddin, waar hij zegt, **dat Suriname en Curaçao hem niet interesseren, omdat zij geen uitgesproken gemeenschappelijke belangen met Indonesië hebben;** hoe groter het tolgebied, hoe groter de invloed in het wereldbestel en verder willen wij er nogmaals op wijzen hoe elk vergroot tolgebied ons nader brengt tot een duurzame wereldvrede, ook al hebben de samenstellende delen voor het ogenblik geen uitgesproken gemeenschappelijke belangen. Indien de Tol-Unie Nederland-België-Luxemburg tot uitvoering komt, zou de wereld door vrijwillige samenwerking van onafhankelijke volken nog een stap verder gebracht worden in de richting van dit grootste einddoel. In dat verband zij eraan herinnerd hoe de Luitenant Gouverneur-Generaal erop gewezen heeft, dat op een onafhankelijk Indonesië verplichtingen zullen rusten tegenover de gemeenschap der volken.

De vraag is of de oude politieke overeenkomsten niet een tolunie onmogelijk maken, Zoals bekend, stonden het Londense tractaat van 1824 en het Sumatraverdrag van 1871 het tot stand komen van preferentiële rechten tussen Nederland en Nederlands-Indië in de weg. Doch beide verdragen hebben hun rechtskracht verloren. De facto had India, een der partijen van het verdrag, door tariefregelingen reeds herhaaldelijk en in zeer ernstige mate de verdragsverplichtingen geschonden, maar sedert de Government of India Act van 1935 van kracht is geworden, heeft India ook de jure tarieven autonomie gekregen. Engeland is daardoor, ook al zou het willen, niet meer in staat zijn verdragsverplichtingen na te komen en daarmede is ook Nederland van zijn verplichtingen ontslagen.

Een tolunie brengt munteenheden met zich mede. Deze is niet gelegen in de naam van de munt. Ondanks dezelfde naam en ofschoon zij naar het goudgehalte dezelfde munteenheid hadden, bezaten Nederland, Nederlands-Indië, Suriname en Curaçao geen munteenheid; men had de gulden Ned. Crt., Ned.-Ind. Crt. enz. Munteenheid is gelegen in een volkomen onveranderlijke onderlinge inwisselbaarheid der beide munteenheden, een onveranderlijke wisselkoers. Het meest practische zou zijn de oude, welbekende naam gulden te handhaven voor de verschillende delen van het tolverbond, maar indien men een eigen naam wenst, zouden daarentegen geen monetaire bezwaren bestaan, mits de munten hetzelfde goudgehalte hebben en vrij door het gehele tolgebied kunnen circuleren.

De slotsom, waartoe wij komen is deze, dat ook wanneer de uitkomst der onderhandelingen tenslotte is, dat de verschillende gebiedsdelen volkomen politieke onafhankelijkheid verkrijgen, er daarnaast toch een volkomen economische samenwerking kan tot stand gebracht worden, wanneer de samenstellende gebiedsdelen zich aaneensluiten tot een tolsverbond. En niet alleen, dat de welvaart van elk dier delen daardoor rechtstreeks verhoogd zal worden, doch de positie van het geheel zal er automatisch buitengewoon veel sterker door zijn dan van elk der delen afzonderlijk in de belangenstrijd tussen de tolgebieden onderling, waarvan wij mogen hopen, dat hij in de toekomst mildere vormen moge aannemen, maar die in de realiteit van het heden nog dezelfde scherpe antagonistische vorm heeft als vóór de oorlog.

(Economisch Weekblad voor Ned. Indië)

....

Sport Rubriek

„Officiële Mededelingen"

van

De Curaçaose Voetbalbond

WEDSTRIJD UITSLAGEN.

Van Zondag, 19 Januari 1947.

Asiento 1 — D.N.S. 1 Niet doorgegaan, DNS niet opgekomen.

WEDSTRIJD PROGRAMMA

RIF STADION.

Competitie B-klasse:

om 4.— uur uur n.m.

Zondag, 26 Januari 1947: Veendam 1 — Sithoc 1

WEDSTRIJDEN TE EIGEN BATE.

Zondag, 2 Februari 1947: S.U.B.T. 1 — Jong Holland 1

Jaarlijkse Algemene Vergadering:

De Jaarlijkse Algemene Vergadering zal worden gehouden op **Vrijdag 7 Februari as. om 8 uur** n.m. Plaats zal nader worden bekend gemaakt.

De agenda luidt als volgt:

Notulen,

Verslag over het afgelopen verenigingsjaar,
Verslag over het financieel beheer,
Verslag van de financiële commissie,
Bestuursverkiezing,
Benoeming financiële commissie voor het lopende verenigingsjaar,
Rondvraag,

Van de aftredende bestuursleden zijn de volgende personen herkiesbaar:

M. E. Chatlein,
E. S. Rib,
A. E. Panneflek,
C. L. Pauli.

Het Bestuur stelt verder geen candidaten.

Candidaatstelling voor het Bondsbestuur en de Commissies moeten twee weken vóór de Algemene Vergadering, dus uiterlijk Vrijdag, 24 Januari e.k., in het bezit zijn van den 1en Secretaris.

De aandacht van de verenigingen wordt gevestigd op Artikel 21 van H.R., lid 6 a t/m f., betreffende de vertegenwoordiging ter Algemene Vergadering.

Afschrijvingen:

„S.U.B.T.": W. L. Korps als gewoon lid.

HET BESTUUR.

ARTHRITIS IN 30 MINUTEN VERHOLPEN.

De nieuwe verbazingwekkende ontdekking ROMIND verwijdert de pijnen, veroorzaakt door arthritis, rheumatiek, rugpijn, neuritis en Sciatica als bij toverslag. Binnen 30 minuten na de eerste dosis verdwijnen de pijnen en na een paar dagen lost dit wonderlijke medicijn het vergif in het licaam op en verwijdert de oorzaak van de meeste storingen. Gezwollenheid, zuur en stijfheid in de gewrichten verdwijnen en U gevoelt zich jonger, normaal en levendig, geschikt om Uw werk te verrichten en van het leven te genieten. Deze resultaten zijn gegarandeerd bij ROMIND, anders wordt het geld terugegeven bij het terugzenden van het lege pakje.

Hoe Uw geval dan ook mocht zijn, koop deze nieuwe wetenschappelijke ontdekking.

No. 1.